26/09/2019

“Ο ιερέας φέρει τη θεία Χάρη ακόμα και αν αστοχήσει”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μυτιλήνης, Ερεσσού και Πλωμαρίου



Σεβ. Μητροπολίτης Μυτιλήνης, Ερεσσού και Πλωμαρίου κ. Ιάκωβος

Επωμιζόμενος, λοιπόν, ο κληρικός, τέτοια ευθύνη και δεχόμενος τέτοιου είδους τιμή, δωρεά και προσφορά από το Θεό, όπως είναι η ιερωσύνη, έχει ιερό χρέος και οφείλει να πορεύεται αναλόγως, διότι σε τελευταία ανάλυση ο ιερεύς δεν είναι άνθρωπος αλλά θυσία. Μια θυσία που προστίθεται στη θυσία του Θεανθρώπου Ιησού Χριστού και αυτό είναι ιερωσύνη. Όχι άνεση, όχι μεγαλεία, όχι τυμπανοκρουσίες και επίδειξη αλλά ταπείνωση, αγάπη, αφιλοχρηματία, ελεημοσύνη και εγκράτεια. Ο άξιος ποιμένας κηρύττει πρώτα με την κρυστάλλινη ζωή του και μετά με τα λόγια του, διότι «η ιερωσύνη είναι σαν το μάτι που δεν δέχεται καμμία τρίχα». Βέβαια και εκείνος ως άνθρωπος αμαρτάνει. «Η Χάρις, όμως, του Θεού δεν παύει να ενεργεί διά του ιερωμένου, λόγω της χειροτονίας, εκτός αν αυτός αστοχήση στην πίστη». Οι πιστοί, όμως, σε καμμία περίπτωση δεν πρέπει να κρίνουν τον ιερέα , διότι η ιεροκατηγορία συνιστά βαρύτατο αμάρτημα

και ο Μόνος Δίκαιος Κριτής όλων μας είναι ο Φιλεύσπλαχνος Κύριός μας.

Επίσης ό ιερεύς που διακρίνεται για την πνευματικότητά του είναι πράος, νηφάλιος προσιτός, φιλόξενος, υπάκουος στον επίσκοπό του, αυστηρός με τον εαυτό του και επιεικής με τους συνανθρώπους του, ανεξίκακος, φιλακόλουθος, συμπονετικός, ειλικρινής, ιεροπρεπής, έντιμος και με το Θεό και με τους ανθρώπους, προτάσσοντας σε όλα τη γνώμη και το θέλημα του Αγίου Θεού και προσπαθώντας να μή σκανδαλίσει με τη συμπεριφορά του τους πιστούς, έχοντας πάντοτε κατά νούν τούτο, ότι όχι μόνον ο Θεός αλλά και ο λαός μας θέλει τον ιερέα αψεγιάδιαστο. Ο καλός κληρικός τιμά, σέβεται και αγαπά αληθινά όλους τους συμπρεσβυτέρους του είτε εκείνοι τον αγαπούν είτε όχι. Δίνει τόπο στην οργή στα δύσκολα, με υπομονή δέχεται τους πειρασμούς και τις θλίψεις στη ζωή του, προσεύχεται αδιαλείπτως, μελετά συνεχώς το λόγο του Θεού και εξομολογείται τακτικά και καθαρά στον πνευματικό του όχι μόνο τα αμαρτήματά του αλλά ακόμη και τους λογισμούς του. Χαρά του δε και απαντοχή του η Θεία Λειτουργία και η κοινωνία των Αχράντων Μυστηρίων.

Γενικά οφείλει να προσέχει πάρα πολύ στη ζωή του και πριν χειροτονηθεί και μετά. Ο άγ. Μάξιμος ο Ομολογητής γράφει ότι: «Διάκονοι πρέπει να γίνονται όσοι νίκησαν τα πάθη. Πρεσβύτεροι όσοι υπέταξαν τους λογισμούς. Και Επίσκοποι όσοι έφθασαν στη θέωση». Ο δε αγ. Ιωάννης ο Χρυσόστομος στους περίφημους λόγους του «Περί ιερωσύνης» αναφέρει τα εξής για εκείνον που πρόκειται να ιερωθεί: «Πριν δεχθείς να γίνεις ποιμήν των ψυχών, εξέτασε προσεκτικά τον εαυτό σου... διότι την ημέρα της Κρίσεως δε θα μπορέσεις να δικαιολογηθείς ούτε ότι σε πίεσαν ούτε ότι ήσουν άπειρος». Εννοείται ότι, εάν κάποιος έχει κωλύματα, δηλαδή αμαρτήματα τέτοιους είδους, τα οποία στέκονται εμπόδιο για την ιερωσύνη, όπως ακριβώς αυτά καθορίστηκαν μέσα από την μακραίωνη παράδοση της Εκκλησίας μας σε καμμία περίπτωση δεν μπορεί να χειροτονηθεί. Για τη συγκεκριμένη δε περίπτωση ο Γέροντας π. Ιάκωβος Τσαλίκης λέει ρητώς ότι «ουδέποτε να χειροτονηθεί άνθρωπος με κωλύματα ιερωσύνης». Και συνεχίζει: «Είδα έναν ιερέα που πήρε συμμαρτυρία πνευματικού χωρίς να εξομολογηθεί καθαρά και μετά τέσσερα χρόνια μου αποκάλυψε το αμάρτημα, που ήταν κώλυμα της ιερωσύνης, το πρόσωπο μαύρο και λυπημένο καμμία χαρά πάνω του. Πολύ με στεναχώρησε η κατάστασή του!».

Αλλά και ο εμβριθής και πολυγραφώτατος θεολόγος, Μητροπολίτης Ναυπάκτου κ. Ιερόθεος γράφει κάπου: «Όταν περιφρονούμε την ποιμαντική που δίδαξαν οι Άγιοι, τότε ζούμε μια εκκοσμικευμένη ποιμαντική και είμαστε εκκοσμικευμένοι κληρικοί, και φυσικά, μια τέτοια εκκοσμικευμένη ιερωσύνη και εκκοσμικευμένη ποιμαντική,

όχι μόνο δεν σώζει, αλλά δημιουργεί σκάνδαλα στην Εκκλησία».

Ενώ ένας άγιος γράφει ότι ο λειτουργός «πρέπει να είναι καθαρός από τα πάθη, ειδικά, όμως, από την πορνεία και την μνησικακία και να μην έχει ούτε ψιλή φαντασία». Και συνεχίζει λέγοντας: «εάν δεν έχει τη δύναμη να αποσπασθή από την εμπαθή κατάσταση λόγω της μακροχρόνιας συνήθειας, πως αποτολμά να αγγίζει εκείνα που δεν τολμούν ούτε άγγελοι να αγγίξουν; Ή λοιπόν περίμενε μακριά από την θεία ιεροτελεστία, και έτσι να εξιλεώσης το Θεό, ή περίμενε αναίσθητος και αδιόρθωτος να πέσης στα χέρια του ζώντος Θεού».

«Όλοι οι συνδαιτημόνες του Δείπνου των βασιλικών γάμων, και κατ' εξοχήν οι Λειτουργοί του Χριστού, οφείλουν να εισέρχωνται στον νυμφώνα ενδεδυμένοι με ένδυμα γάμου. Και αφού τα ιερά σκεύη πρέπει να είναι πάντοτε καθαρά, είναι φυσικό οι ψυχές των Λειτουργών να «πρέπει να είναι καθαρώτερες από αυτά και λαμπρότερες».

Γένοιτο!

Πηγή: Εγκόλπιο Ημερολόγιο 2015, αφιερωμένο στην Ιερωσύνη και την αρετή του κληρικού, εκδίδεται με την πρόνοια του Σεβ. Μητροπολίτου Μυτιλήνης κ. Ιακώβου, και συντάσσεται από τον Πανοσιολ. Αρχιμ. Ιάκωβο Καραμούζη, Πρωτοσύγκελλο, 56^{ο} έτος εκδόσεως.,https://www.pemptousia.gr

Φωτογραφία: https://asceticexperience.com